

Τίμων Ἐχειρατίδης Κολυττεύς, ἐπεψήφισε¹⁰⁴ τῇ ἐκκλησίᾳ¹⁰⁵ Τίμων ὁ αὐτός· εἶεν, ταῦτα ἡμῖν δεδόχθω, καὶ ἀνδρικῶς ἐμμένωμεν αὐτοῖς. Πλὴν ἀλλὰ περὶ πολλοῦ ἂν ἐποιήσαμην ἅπασι γνῶριμά πως ταῦτα γενέσθαι, διότι¹⁰⁶ ὑπερπλουτῶ· ἀγχόνῃ¹⁰⁷ γὰρ ἂν τὸ πρᾶγμα γένοιτο αὐτοῖς· καίτοι τί τοῦτο; φεῦ τοῦ τάχους· πανταχόθεν συνθέουσι κεκονιμένοι, καὶ πνευστιῶντες, οὐκ οἶδα ὅθεν ὁσφραινόμενοι τοῦ χρυσοῦ. Πότερον οὖν ἐπὶ τὸν πάγον τοῦτον ἀναβάς ἀπελαύνω αὐτοὺς τοῖς λίθοις, ἐξ ὑπερδεξίων ἀκροβολιζόμενος, ἢ τό γε τοσοῦτον παρανομήσομεν, εἰςάπαξ αὐτοῖς ὁμιλήσαντες, ὥς πλέον ἀνιῶντο ὑπερορώμενοι· τοῦτο οἶμαι καὶ ἄμεινον, ὥς δεχώμεθα ἤδη αὐτοὺς, ὑποσάντες. Φέρε ἰδῶ τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν οὗτός ἐστι; Γναθωνίδης ὁ κόλαξ, ὁ πρώην ἔρανον αἰτήσαντί μοι ὀρέξας τὸν βρόχον, πίθους ὄλως¹⁰⁸ παρ' ἐμοὶ πολλάκις ἐμμηκῶς· ἀλλ' εὖγε ἐποίησεν ἀφικόμενος· οἰμώζεται γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων.

ΓΝΑΘ. Οὐκ ἐγὼ ἔλεγον ὥς οὐκ ἀμελήσουσι Τίμωνος ἀγαθοῦ ἀνδρὸς οἱ θεοί; Χαῖρε Τίμων εὐμορφότατε, καὶ ἡδιστε, καὶ συμποτικώτατε.

TIM. Νῆ καὶ σύ γε, ὦ Γναθωνίδη, γυπῶν ἀπάντων βορώτατε, καὶ ἀνθρώπων ἐπιτριπτότατε.

ΓΝΑΘ. Ἄει φιλοσκώμων σύ γε· ἀλλὰ ποῦ τὸ συμπόσιον; ὥς¹⁰⁹ καινόν τί σοι ἄσμα τῶν νεοδιδάκτων¹¹⁰ διθυράμβων ἦκα κομίζων.

TIM. Καὶ μὴν ἔλεγεία γε¹¹¹ ἄση μάλα περιπαθῶς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δικέλλῃ.

ΓΝΑΘ. Τί τοῦτο; παίεις, ὦ Τίμων; μαρτύρομαι· ὦ^{111*} Ἡράκλεις! ἰοῦ, ἰοῦ! προκαλοῦμαί σε¹¹² τραύματος¹¹³ εἰς Ἄρειον πάγον.

TIM. Καὶ μὴν ἂν γε μικρὸν ἐπιβραδύνῃς, φόνου τάχα προκεκλήση με.

ΓΝΑΘ. Μηδαμῶς· ἀλλὰ σύ γε πάντως τὸ τραῦμα ἴασαι, μικρὸν ἐπιπάσας τοῦ χρυσοῦ· δεινῶς¹¹⁴ γὰρ ἴσχαμιόν ἐστι τὸ φάρμακον.

TIM. Ἐτι μένεις;

ΓΝΑΘ. Ἄπειμι, σὺ δὲ οὐ χαίρήσεις¹¹⁵ οὕτω σκαιὸς ἐκ χρηστοῦ γενόμενος.

TIM. Τίς οὗτός ἐστιν ὁ προσιών, ὁ ἀναφλαντήας; Φιλιάδης, κολάκων ἀπάντων ὁ βδελυρώτατος· οὗτος δὲ παρ' ἐμοῦ ἀγρόν ὅλον λαβὼν, καὶ τῇ θυγατρὶ προῖκα δύο τάλαντα, μισθὸν τοῦ ἐπαίνου, ὁπότε ἄσαντά με, πάντων σιωπῶντων, μόνος ὑπερεπῆνεσεν, ἐπομοσάμενος ὥδικώτερον εἶναι τῶν κύκνων¹¹⁶, ἐπεὶδὴ νοσοῦντα πρώην εἶδε με, καὶ προσήλθον ἐπικουρίας δεόμενος, πληγὰς ὁ γενναῖος προσενέτεινε.

ΦΙΛ. ὦ τῆς ἀνισχυντίας! νῦν Τίμωνα γνωρίζετε; νῦν Γναθωνίδης φίλος καὶ συμπότης; τοιγαροῦν δίκαια πέπονθεν οὕτως^{116*} ἀχάριστος ὢν· ἡμεῖς δὲ οἱ πάλαι ξυνήθεις, καὶ ξυνέφηβοι, καὶ δημόται, ὅμως μετρίάζομεν, ὥς μὴ ἐπιπηδᾶν δοκῶμεν. Χαῖρε· ὦ δέσποτα, καὶ ὅπως^{116**} τοὺς μιαροὺς τούτους

104) Φράσεις τῶν δημοσίων ἐγγράφων. 105) (Ἐν) τῇ ἐκκλ. 106) Παρὰ τοῖς μεταγενεστ. ἀντί ὅτι, ὥς ἐπεξήγησις τοῦ Ταῦτα. 107) Ὁ πνιγρὸν, θά σκιάσουν ἀπὸ τὸ κακόν των.

108) (Ἐνν.) οἶνου. 109) Αἰτιολογ. ἀντί τοῦ Γὰρ ἔπειδ' ἡ. 110) (Ἐκ) τῶν νεωστὶ ποιηθέντων ἢ ἐκδοθέντων. Διότι κατὰ τὸν Ξενοφ. Κ. Π. « Σφόδρα γὰρ ἔην τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ ἀνθηρὰ εὐδοκίμει. » 111) Διότι τὰ ἐλεγεία ἦσαν θρηνώδη. 111*) Ἰπ. διορθ. ὦ! 112) Σὺ ἐγκλιῶ. 113) Ἐνεκα (ὥς ἐνοχον) τραῦμα. 114) Καθ' ὑπερβολὴν, φοβερά. 115) Δὲν θά σοῦ ἐβγήθης καλόν, θά τὸ μετανοήσῃς. 116) Γνωστὴ εἶναι ἡ περὶ τῆς μελωδικῆς ὡνῆς τῶν κύκνων ἐσφαλμένη ἰδέα τῶν παλαιῶν. 116*) Ἰσ. διορθ. Οὕτως. 116**) (Ἐνν.) Ὅρα ἢ Πρότεχε ὅπως κτλ.